

דעם רבינ'ס

עוּכט

ויחי תשפ"ב
גליון 72

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

טייערע קינדער! די וואך האבן טויזנטער אידן איבער דער גאנצער וועלט געפראוועט דעם יארצייט פונעם הייליגן צדיק דער קדוש עליון, דער מלך פון דער וועלט ר' נתן שטערנהארץ פון ברוסלב, דער גרעסטער תלמיד פונעם הייליגן רבי'ן.

ווער קען זיך פארשטעלן אז עס איז געווען יארן ווען עס זענען זיך צונויף געקומען בלויז פינף תלמידים פון ר' נתן, ווען ער איז אריבער שווערע מלחמות,

רדיפות און בויגנות אן א שיעור, אבער ר' נתן האט זיך געשטארקט מיט אלע כוחות ביי ער האט אויסגעפירט און איבערגעלאזט אזעלכע הייליגע ספרים און אזעלכע הייליגע תלמידים, וואס ביזן היינטיגן טאג טוט טלואין דעם הייליגן רבינ'ס פייער'ל בזכות ר' נתן.

אבער מיר דארפן וויסן אז היינטיגן דור זענען מיר אויפן פראנט, דער בעל דבר מיטן יצר הרע פארלייגן זיך אויף יעדן פון אונז באזונדער אונז אראפגעווארפן, צעקלאפן און קאלט מאכן יעדן דבר שבקדושה.

די עצה צו קענען שטיין קעגן זיינע שטעכעדיגע ציינער איז אזוי ווי ר' נתן האט געזאגט פאר זיין הסתלקות: "לכו אל יוסף אשר יאמר לכם

תעשו" גיין צום צדיק און פאלגן וואס ער זאגט בתמימות ובפשטות, אזוי ווי דער רבי זאגט אין לקוטי מהר"ן (תורה קכ"ג) "דער עיקר און יסוד וואס אלעס ווענד זיך אין דעם איז זיך צו מקשר זיין צום צדיק שבדור און אננעמען זיינע רייד אויף אלעס וואס ער זאגט, נישט קיין חילוק א גרויסע אדער קליינע זאך, זאל מען זיך נישט אנוועקירן פון זיינע ווערטער נישט אויף לינקס אדער רעכטס. אפילו אויב דער רבי זאגט אויף רעכטס אז דאס איז לינקס דארפן מיר אנוועקלייגן דעם שכל און אים גלייבן און פל שכן ווען דער רבי זאגט אויף רעכטס אז דאס איז רעכטס.

אונזער ארבעט איז צו אנוועקווארפן אלע חכמות און שכל, און זיך מאכן אזוי מיר האבן נישט קיין שכל, נאר די שכל וואס מיר באקומען פון צדיק וועלן מיר נוצן.

חז"ל זאגן "יצרו של אדם מחדש עליו בכל יום ומבקש להמיתו" דאס מיינט אז דער יצר הרע באנייט זיך יעדן טאג אויפן מענטש און וויל אים הרג'נען, די צדיקי אמת שטייען אנטקעגן אים און באנייען יעדן טאג פרישע עצות פאר אונז, אבער מיר דארפן פאלגן די געוואלדיגע עצות.

והעקר לשמח את עצמו על ידי מלי דשוחתא וזקא כמבאר זאלנו כמה פעמים (ימי מוהר"ת חלק שני לו)

נתן זיצט אין וואלד און רעדט צום אויבערשטן...

ער לייגט צו אן אויער און הערט ווי די ווערטער קומען ארויס פון ר' נתנ'ס הייליגע מויל: "... רבוננו של עולם, וועלכער מחתן האט אזא קבלת פנים ווי מיינע? אז א וואסער טרעגער מאכט חתונה א קינד, האט ער אזא קבלת פנים? איז דאך דאס נאר דערפאר ווייל איך רעד פונעם רבין'."

ר' נתן האט זיך דאן געטרייסט מיט דעם פסוק וואס דער רבי איז מבאר אין תורה ס"ו "שעקר גדלתנו ותפארתנו של כל היראים והכשרים יהיה רק לעתיד לבוא" וואס דער רבי האט דאס געזאגט אויך אויף זיך און אויך אונזערע לייט.

ר' נתן הייבט אן זינגען די ווערטער מיטן באוואוסטן ניגון פון אשת חיל "אונזער

גרויסקייט און אונזער שיינקייט וועט מען זעהן ווען משיח וועט קומען, אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט וועט נאר זיין אויף יענער וועלט."

ר' נתן גייט יעצט צוריק צו זיין וואגן און פארט אריין אין שטאט און די חפה איז געשטעלט געווארן כדת וכדין.

באהאגלט מיט שטיינער!

אין יאר תר"ד האט ר' נתן חתונה געמאכט זיין זון ר' נחמן מיט די טאכטער פון הרה"ח רבי ישראל פון שטאט ליפאוויץ, דאס איז געווען איין יאר פאר ר' נתן איז נסתלק געווארן.

ווען עס געקומען נענטער צום טאג פון דער חתונה, איז ר' נתן געפארן באגלייט מיט עטליכע פון אונזערע לייט צו דער חתונה. עס איז דעמאלט געווען א מנהג אז די עלטערן פון די פלה און זייער משפחה זענען ארויס

אינדריסן פון שטאט צו גיין אנטקעגן דעם חתן מיט געזענג ווען די מתנגדים די איינוואוינער

פון שטאט האבן געהערט אז ר' נתן קומט צו פארן, זענען זיי ארויס מיט שטעקענעס און שטיינער אים צו מקבל פנים זיין... און אזוי איז לידער געשען, ווען ר' נתן מיט זיין זון דער חתן, זענען געקומען נענטער צום שטאט, זענען די מתנגדים אים באפאלן.

ר' נתן האט צוגעזען די קולות און געשרייען וואס איז דאך פארגעקומען, איז ער זיך געגאנגען אין א זייט, צום נאנטן וואלד, ווען אינצווישן איז דער מחתן ר' ישראל געגאנגען צו די פאליציי סטאנציע, וואו די אפיצירן זענען טאקע געקומען אפשטעלן אז די חברה זאלן נישט קענען שלאגן און פארפירן.

ווען די קריג האט זיך אפגעשטעלט האט דער געטרייער גבאי פון ר' נתן ר' נחמן טולגשינער באמערקט אז ר' נתן איז נעלם געווארן, ער האט גלייך פארשטאנען אז ר' נתן געפינט זיך אין... וואלד, ער גייט אריין טיף אין וואלד און זעט, ווי ר'

לעצטע דערמאנונג! צו אלע חשוב'ע קינדער וועלכע וואוינען אין ארץ ישראל און האבן נאכנישט באקומען קיין מתנה פאר די נקודות פון די בחינות אויף סיפורי מעשיות, קענען זיך ווענדן צום מלמד ר' יואל יאראוויטש אין חדר ברסלב, בית שמש, אדער אויפן טעלעפאן 052-7166953

די קינדער פון חוץ לארץ וואס האבן שוין העכער 80 נקודות זאלן לאזן א קלארן מעסעדש מיט א סעלפאן נומער פון זייערע עלטערן ווי מען וועט זיך בעז"ה פארבינדן אין די קומענדיג טעג.

מיין מעשה'ס

יא! נישט
נאר וואס איך
געדענקט די
ווערטער,
נאר אויך
דאס פלאם

וואס דאס האט אין מיר אריינגעפלאקערט,
איך האב געלערנט און איבערגעקייט די
הייליגע ווערטער, דאס האט זיכער געפועלט
אין מיין נשמה א קשר צום הייליגן רבי'ן
צו וועם איך בין טאקע געווארן מקשר
שפעטערע יארן.

איך געדענק נאך איין תורה וואס איך האב
גע'חזרט, תורה קב"ז אין ערשטן חלק. "אם
יתדבק עצמו לדברי התורה היוצאים מפי
הצדיק, תמה אני איך אפשר אחר-כך לסבל
ולחפץ חיי העולם הזה. כל הנהנה מדברי
תורה נוטל חטיו מן העולם".

געוואלדיג בנמינו, דעם רבי'ס ווערטער
געבן אזא חיות אז מען דארף שוין מער נישט די
נארישקייטן פון דער וועלט! האסט נאך עפעס
צוצולייגן צו דיין מעשה'לע?

יא, איך האב געהאט א פעטער וואס איז
ליידער געווארן נישט געזונט, עס איז
געקומען צו אזא מצב אז ער האט שוין נישט
געקענט ליינען אין קיין ספר. ווען איך בין
אים געקומען באזוכן, האט ער מיר געבעטן
איך זאל אים פארציילן עפעס א מעשה. איך
בין שוין דאן געווען א ברסלבער, האב איך
אים דערציילט די מעשה פונעם 'חכם און
תם'. ער האט גאר שטארק הנאה געהאט, און
דאס איז געווען א גוטע צדה לדרך אויפן
לאנגן וועג וואו ער איז געציילטע טעג
נאכדעם געגאנגען מיט די הייליגן מעשה...
צו די אנדערע וועלט...

א גוטן בנמינו, ווילסט אונז דערציילן דאס
ערשטע מאל ווען דו האסט זיך באקענט מיט'ן
הייליגן רבי'ן?

יא בעז"ה וועל איך דערציילן אביסל וואס
איך געדענק. ווען איך בין געווען גאר א
קליין אינגל, פלעג איך גיין דאווענען אין
א שול וואו עס האבן געדאוונט מקרבים
צום הייליגן רבי'נס וועג, איך געדענק אז
עס איז דארט געווען די קאלירטע ספרים
פון ברסלב, איך האב דעמאלט נישט געהאט
קיין שום שייכות צו דעם רבי'נס זאך.

דארט איז געווען א איד וואס האט מיר
געזאגט: "אויב דו וועט זיך איינ'חזרן איין
תורה פון לקוטי מוהר"ן אויף אויסעווייניג
וועל איך דיר געבן פינף שקל".

איך האב זיך גאנץ שנעל צוגעכאפט
צו דעם געשעפט, געעפנט דעם ספר און
אויפגעזוכט א קליין תורה און איך זאג אייך
עס יעצט איבער אויף אויסעווייניג ווייל
איך געדענק דאס פון אזויפיל מאל חזר'ן.
"שמעתי שאיש אחד שאל אותו: כיצד הוא
הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה
היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה,
ואם אינו רוצה אינו עושה ורשמתי זאת, כי
הוא נצרך מאד, כי כמה בני-אדם נבוכים
בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם
ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על-כן נדמה
להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם
יכולים לשנות מעשיהם אבל באמת אינו כן,
כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל
דבר, וכמו שהוא רוצה עושה והבן הדברים
מאד: (תורה ק"י חלק שני)

בנמינו דו געדענקסט עס טאקע אזוי גוט!

המשך אויפן לעצטן זייט

דער בעל תפלה

~1~

פעס אַחַד הָיָה בְּעַל־תְּפִלָּה,
שֶׁהָיָה עוֹסֵק תָּמִיד בַּתְּפִלוֹת...
וְהָיָה יוֹשֵׁב חֹרֵץ לְיִשׁוּב

דאָרט אויף ג'ווען. און זיי פלעגן עסן פון די פירות. און אויף קליידער האבן זיי גאר נישט גיקוקט. ווי מען גייט גייט מען. און אזוי פלעגט זיין סדר צו זיין פון דעם בעל תפלה תמיד. וואס ער פלעגט אלץ אריין צו גיין אין יישוב אריין.

און פלעגט איבער רעדן מענטשן אז זיי זאלן גיין מיט זיין וועג אז זיי זאלן נאר גאט ב"ה דינען זיי זאלן נאר עוסק זיין אין תפילות וכו' און ווער סע האט אים צו גיהערט פלעגט ער אים צו נעמען און פלעגט אים פירן אויף זיין ארט חוץ ליישוב כפ"ל.

און זיי פלעגן דארט עוסק זיין נאר אין תפילות און שירות ותושבחות צו השם יתברך און וידוים און תעניתים און סיגופים (דהיינו פייניקין זיך דעם גוף) און תשובה און דעסט גלייכין און דער בעל תפלה פלעגט זיי גיבן זיינע חיבורים (דהיינו ספרים) וואס ער האט גיהאט פון תפילות און שירות ותושבחות און וידוים.

און זיי פלעגן עוסק זיין דרינען תמיד. ביז סע פלעגט זיך שוין צו גיפנען צווישן זיינע מענטשן. וואס ער האט אהין גיבראכט אזוינע וואס זיי האבן שוין אויף גיקאנט ברענגען מענטשן צו השם יתברך. פלעגט ער אמאל גיבן רשות צו איינעם פון זיינע מענטשן. אז ער זאל שוין אויף גיין אין יישוב

און זיין סדר איז ג'ווען. ער פלעגט אמאל אריין צו גיין אין יישוב אריין. און ער פלעגט אריין צוגיין צו עפעס א מענטשן מן הסתם פלעגט ער אריין גיין צו קליינע לייט. דהיינו ארימע לייט און נאך אזוי איין גלייכין.

און ער פלעגט מיט דעם מענטשן אנהייבן צו שמוסין פון דעם תכלית פון גאר דער וועלט. פאשר אז צום אמת איז קיין שום תכלית נישט פארהאנדן אויף דער וועלט. נאר מען זאל גאט דינען ווייל מען לעבט. און מען זאל זיך פארברענגען די יארן נאר מיט תפלה צו השם יתברך און מיט שירות ותושבחות צו השם יתברך וכו'.

און ער פלעגט אסאך צו שמוסן מיט דעם מענטשן אזוינע רייד וואס ער זאל יענעם דערוועקן. ביז זיינע רייד זענען אריין גיגאנגען יענעם אין דעם הארצין אריין. ביז דער מענטש איז מרוצה גיארן אז ער זאל זיך צום אים באהעפטן.

און תיכף ווי דער מענטש איז מרוצה גיארן מיט אים. האט ער אים תיכף גינעמען און האט אים גיפירט אויף זיין ארט וואס ער האט גיהאט חוץ ליישוב (דהיינו ארויס פון דעם יישוב.

נישט ווי מענטשן זיצן)

אריין און זאל דערנעקין מענטשן צום אייביגשטן. אז ווי זאלין נאר גאט דינען.

אזוי האט דער בעל תפלה זיך אלץ גיפירט. און פלעגט אלע מאל מקרב זיין מענטשן. און פלעגט זיי ארויס נעמען פון דעם יישוב פנ"ל. ביז סע איז גיווארין איין רושם אויף דער וועלט (פלומוך מען האט די זאך אנגיזעהן אויף דער וועלט) און די זאך האט אנגיהויבין מפורסם צו ווערין. ווארין פלוצים זענען פארפלין גיווארין מענטשן פון דער מדינה. און מען האט נישט גוואוסט ווי זיי זענען אהין גיקומען. ביי דעם איז פארפאלן גיווארין איין זון ביי דעם איין איידים.

און מען האט נישט גוואוסט וואו זיי זענען. ביז מען איז גיוואר גיווארין. אז סע גיפינט זיך דער בעל תפלה. וואס ער גייט אום און רעט אן מענטשן צו השם יתברך. נאר חאפן האט מען אים נישט גיקאנט. ווארין דער בעל תפלה פלעגט זיך פירן מיט גרויס חכמה. און פלעגט זיך ביי איטליכן פארשטעלין אנדערש.

ביי דעם האט ער זיך פארשטעלט פאר איין ארים מאן. און ביי דעם פאר איין סוחר. און ביי דעם האט ער זיך נאך אנדערש פארשטעלט. און דערצו אז ער פלעגט קומען שמוסין מיט א מענטשן. אז ער האט פארשטאנען אז ער קאן ביי דעם מענטשן נישט פועלין דאס וואס ער וויל.

פלעגט ער דעם מענטשן אזוי פארדריען מיט רייד. ביז סע גאר נישט גימאלט גיווען צו פאלן אז ער מיינט דאס דאזיגע דהיינו אז ער זאל אים מקרב זיין צו השם יתברך. און סע נישט גימאלט גיווען צו שטויסין זיך אז ער מיינט דאס. האטשע צום אמת איז גאר זיין פונג גיווען נאר דאס.

ווארין וואס ער האט גישמוסט און גירעט מיט לייט. האט ער מער נישט גימיינט נאר דאס. דהיינו אז ער זאל מקרב זיין

צו השם יתברך. נאר ווי ער האט פארשטאנען אז ער פועלט ביי דעם נישט.

פלעגט ער אים אזוי מרמה זיין און פארשטעלין מיט רייד ביז זענער האט גימיינט אז ער וויל גאר נישט דאס. (איבער דעם האט מען דעם בעל תפלה נישט גיקאנט חאפין)

האט דער בעל תפלה עוסק גיווען אלץ אין דער זאך פנ"ל ביז סע גיווארין א רושם און א פרסום אויף דער וועלט. און מע האט גיוואלט אים חאפין נאר סע איז נישט גימאלט גיווען פנ"ל.

איז דער בעל תפלה מיט זיינע לייט גיזעסין חוץ ליישוב. און זיי האבין עוסק גיוועק נאר אין תפלה און שירות ותשבחות צו גאט ברוך הוא און וידוים און תעניתים און סיגופים און תשובות.

און די זאך פון דעם בעל תפלה איז גיווען ער האט גיקענט איטליכן מספיק זיין (פלומוך ער זאל איטליכן גיבין) וואס ער האט באדארפט. אז ער האט פארשטאנען אין איינעם פון זיינע לייט. אז נאך זיין מוח נאך. באדארף ער צו גאטס דינסט. אז ער זאל גיין אנגיטאן אין גילדן גישטיק. האט ער עס אים מספיק גיווען און אזוי פארקערט.

אמאל איז צו אים מקורב גיווארן איין עושר און ער האט אים ארויס גינומען פון דעם יישוב. און ער האט פארשטאנען אז דער עושר בדארף צו גיין אפגירסן. האט ער אים אזוי גיפירט אזוי ווי ער האט גוואוסט. ווי אזוי מע באדארף איטליכן צו פירן אזוי האט ער אים מספיק גיווען.

און ביי די מענטשן וואס ער האט זיי מקרב גיווען צו השם יתברך. איז ביי זיי א תענית און דער גרעסטער סיגוף (דהיינו פייניקין זיך) טייערער גיווען פון אלע תענוגים פון דער וועלט. ווארין זיי האבין גיהאט תענוג פון דעם גרעסטן סיגוף

אָדער פון אַ תּעִנִית מְעַר אַיִדער פון אַלע תּעִנִיגים פון דער וועלט.

וְיִהי הַיּוֹם אֲנוּ סָע גִּוּעוֹן אַ מְדִינָה. וואס דאָרט איז גִּוּעוֹן גְּרוֹיס עֲשִׂירוֹת. זיי זענען אַלע גִּוּעוֹן עֲשִׂירִים נָאָר דאָס פִּירִיכִץ פון דער מְדִינָה איז גִּוּעוֹן זייער מִיבֵר.

וואַרין סָע האָט זיך ביי זיי אַלץ גִּפִּירֵט וועדליג דעם עֲשִׂירוֹת. אַיטְלִיכִינִס מַעֲלָה און אַיטְלִיכִינִס כְּבוֹד. איז נָאָר גִּוּעוֹן וועדליג זיין עֲשִׂירוֹת. סָע איז ביי זיי אַיִסְגִּזְעֶצֶט גִּוּעוֹן. אַז דער וואָס ער האָט זיין אַיִגענִס אַזוי פִּיל אַלפִּים אָדער רְבֻבוֹת (פִּיל טוִיזִינֵט) גַעֲלֵט. קוּמֵט אִים דִּי מַעֲלָה און דער כְּבוֹד.

און דער וואָס ער האָט אַזוי פִּיל און אַזוי פִּיל גַעֲלֵט קוּמֵט אִים אַיִן אַנְדֶּערע מַעֲלָה. און אַזוי אַלע מַעֲלוֹת ביי זיי איז אַלץ גִּוּעוֹן וועדליג דעם גַעֲלֵט וואָס אַיטְלִיכֶער האָט גִּיהאַט.

און דער וואָס ער האָט אַזוי פִּיל און אַזוי פִּיל אַלפִּים וּרְבֻבוֹת. ווי אַזוי סָע דאָרט ביי זיי אַוּיס גִּזְעֶצֶט גִּוּעוֹן דער איז שוין אַ מְלָךְ.

און אַזוי האָבִין זיי גִּיהאַט פֶּאָנען. אַז דער וואָס ער האָט אַזוי פִּיל גַעֲלֵט. איז ער אין דער פֶּאָן. און סָע קוּמֵט אִים דִּי מַעֲלָה און דער כְּבוֹד אין דער פֶּאָן. און דער וואָס ער האָט אַזוי פִּיל גַעֲלֵט. איז ער אין אַיִן אַנְדֶּערע פֶּאָן. און סָע קוּמֵט אִים דאָרט דִּי מַעֲלָה אין זענער פֶּאָן. אַלץ וועדליג זיין גַעֲלֵט

און סָע ביי זיי אַוּיף אַלִימַען אַוּיס גִּזְעֶצֶט גִּוּעוֹן וויפִיל גַעֲלֵט ער זאל האָבִין. אַז ער זאל האָבִין דִּי מַעֲלָה אין דער פֶּאָן. און וויפִיל גַעֲלֵט ער זאל האָבִין אַז ער זאל שוין זיין אין אַיִן אַנְדֶּערע פֶּאָן. און זאל דאָרט עפֶּעס האָבִין אַיִן מַעֲלָה. און אַ

און אַזוי אַיטְלִיכֶן מַעֲנִטְשָׁנִס כְּבוֹד און גָּאָר זיין מַעֲלָה איז אַלץ גִּוּעוֹן רַק וועדליג זיין גַעֲלֵט וואָס ער האָט גִּיהאַט. אַזוי ווי ביי זיי איז אַוּיס גִּזְעֶצֶט גִּוּעוֹן אַוּיף אַיטְלִיכֶער מַעֲלָה און כְּבוֹד וויפִיל גַעֲלֵט ער באַדאַרף צו האָבִין.

און אַזוי איז ביי זיי אַוּיסְגִּזְעֶצֶט גִּוּעוֹן. אַז ער האָט נָאָר אַזוי פִּיל גַעֲלֵט. איז ער אַ גְּלֶאטֶער מַעֲנִטְשָׁ. און אַז ער האָט אָבֵער נָאָךְ ווייניגער. איז ער שוין גָּאָר קיין מַעֲנִטְשָׁ נִישָׁט. נָאָר ער איז אַ חֲנִיה אָדער אַיִן עוֹף. (דִּהיינו דאָס איז נָאָר אַ חֲנִיה וואָס האָט אַ פֶּנִּים ווי אַ מַעֲנִטְשָׁ).

און סָע איז ביי זיי גִּוּעוֹן חִיוֹת און עוֹפוֹת דִּהיינו אַז ער האָט נָאָר אַזוי אַבִּיסִיל גַעֲלֵט איז דאָס נָאָר אַ לֵיב דאָס איז אַ מַעֲנִטְשָׁלִיכֶער לֵיב און אַז ער האָט נָאָר אַזוי אַבִּיסִיל גַעֲלֵט איז ער נָאָר אַיִן עוֹף.

און אַזוי האָבִין זיי גִּיהאַט אַנְדֶּערע חִיוֹת און עוֹפוֹת. וואַרין דער וואָס ער האָט ווייניג גַעֲלֵד. דער איז גָּאָר קיין מַעֲנִטְשָׁ נִישָׁט ביי זיי. נָאָר ער איז אַ חֲנִיה אָדער אַיִן עוֹף.

וואַרין ביי זיי איז דער עִיָקָר דאָס גַעֲלֵט גִּוּעוֹן. און דִּי מַעֲלָה און דער כְּבוֹד פון אַיטְלִיכֶן איז נָאָר גִּוּעוֹן וועדליג דעם גַעֲלֵט. האָט מַעֲן גִּיהֶערֶט אַוּיף דער וועלט אַז סָע איז פֶּאָרהאַנְדִּין אַזוי אַ מְדִינָה.

האָט דער בעַל תּפִּלָּה זייער אַ גְּרוֹיסִין קְרַעכֶץ גִּטָּאָן דְּרוּיף. און ער האָט גִּזְאָגֶט ווער ווייִסט. ווי היִן דִּי דאַזִיגע קאַנען פֶּאָרְגִיין דוֹרְךְ דַּעַם.

נאמער _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

דעם רבינ'ס אעשיות

בחינה אויף ספורי מעשיות די זוועלעפטע מעשה (1) - מבעל תפילה

- א. וויאזוי איז מען געווארן געווארן פון דעם בעל תפלה?
 ווייל פלוצים זענען פארלוירן געווארן מענטשן
 און מ'האט נישט געוואוסט אוואו זיי זענען
 ווייל פלוצים איז ביי איינעם פארלוירן געווארן
 און זוכן און מ'האט נישט געוואוסט אוואו ער איז
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יא. פארוואס האט מען נישט געקענט כאפן דעם בעל תפלה?
 ווייל ער פלעגט זיך ביי יעדעם פארשטעלן
 אנדערש ביי איינעם וואו א ארימאן און ביי איינעם וואו א סוחר
 ווייל ער איז געווען א רואה ואינו נראה
 ווייל ער האט געמאכט א מופת מיזאל אים נישט קענען כאפן
- יב. וואס איז געווען טייערער ביי די מענטשן פון בעל תפילה מער פון אלע תענוגים?
 גאלד און זילבר
 כבוד
 א תענית און דער גרעסטער סיגוף
- יג. ווער האט געקענט זיין קעניג אין די מדינה פון עשירות?
 ווער ס'האט געהאט אזויפיל אלפים ורבבות,
 וואס איז געווען ביי זיי אפגעמאכט אז פאר אזויפיל געלט איז מען א קעניג
 ווער ס'איז געווען זייער שטארק
 דער אייניקל פון ערשטן קעניג
- יד. ווער האט געהייסן א חי' אדער א עוף אין די מדינה?
 ווער ס'האט זיך אויפגעפירט וואו א חי' אדער ווי א פינגל
 ווער ס'האט שטענדיג געוויינט צום אייבירשטן
 ווער ס'האט געהאט גאר ווייניג געלט
- טו. וואס האט דער בעל תפילה געזאגט אויף די מדינה פון עשירות?
 ער האט זייער געקרעכצט און געזאגט ווער ווייסט ווי זיי קענען נאך פארגיין דורך דעם
 ער האט גאר נישט געזאגט אויף זיי
 ער האט געזאגט אז זיי האבן מער נישט קיין האפענונג
- טז. וואס לערנסטו זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?
 אז דער גאנצער תכלית אויף דער וועלט איז _____
 אז א תענית קען זיין געשמאקער פון אלע תענוגים אויף דער וועלט
 _____

- א. אין וואס האט דער בעל תפילה שטענדיג עוסק געווען?
 אין תפילות
 אין שירות און תשבחות צו השי"ת
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואו איז דער בעל תפלה געזעסן?
 אין בית המדרש
 אין ישוב
 חוץ לישוב
- ג. צו וועלכע סארט מענטשן פלעגט דער בעל תפילה צו אריין גיין?
 מן הסתם צו ארימע לייט
 מן הסתם צו רייכע מענטשן
 מן הסתם צו גבורים
- ד. וואס האט דער בעל תפילה געזאגט אז וואס איז דער תכלית אויף דער וועלט?
 נאר מיזאל דינען דעם אויבערשטן
 נאר צו טאן און אין משא ומתן
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. ווען א מענטש איז מרוצה געווארן צו אים, צו וואו האט ער אים געפירט?
 אין זיין בית המדרש
 אין זיין שטוב
 אויף זיין ארט חוץ לישוב
- ו. וואס איז דארטן געווען?
 א טיך
 ביימער און פירות
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. אויף וואס האבן זיי גאר נישט געקוקט?
 אויף וואו צו שלאפן
 אויף קליידער
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. אין וואס האבן זיי דארטן עוסק געווען חוץ לישוב?
 אין תפלות שירות ותשבחות
 אין ווידיים און תעניות און סיגופים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. ווען האט ער געגעבן פאר זיינע מענטשן רשות אריין צוגיין אין ישוב צו דערוועקן מענטשן צום אייבירשטן?
 גלייך ווען מ'איז געקומען צו אים
 ווען זיי זענען שוין געווארן גרויסע צדיקים
 ווען זיי האבן שוין געקענט ברענגען מענטשן צו השי"ת

און זיי פלעגן דארטן עוסק זיין נאר אין תפילות און שירות ותשבחות צו השי"ת יתברך - מיט אסאך הצלחה!!!

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כונה איז געווען אזו צו אויפוועקן פון טיפן שלאפן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאפן.
 דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

מיין

אפשר'ס

המשך פון זייט 3

דער פּעטער האט זיך נישט פאַררופֿן אַלס
 בַרסֶלֶבֶר, אָבער ווען איך בין נאָך געווען גאַנץ
 יונג דערמאַן איך זיך ווען איין יאַר חוּל המוֹעֵד
 סכּוֹת בין איך געזעצן אין סופּה ביי מיין זיידן
 און דער פּעטער האט מיר געפֿרעגט צו איך וויל
 לערנען מיט אים, איך האב גלייך צוגעשטימט,
 ער האט געעפֿנט אַ לקוטי מוהר"ן, וואס טראַכט
 איר?? וועלכע תּוֹרָה האט ער געלערנט און
 דאס דאַרף יעדער אינגל לערנען?

"תּוֹרָה רפ"ב?!" ניין! "אָפֿשֶׁר תּוֹרָה ער"ב??"
 גראַדע אויף זייער וויכטיג פאַר יעדן אינגל צו
 קענען די תּוֹרָה, אָבער ניין, ער האט געלערנט
 מיט מיר תּוֹרָה מ"ח אין צווייטן חֶלֶק, די
 ברייטע תּוֹרָה! ברונדער שטאַרק זיך!!! האלט
 זיך!!!

די תּוֹרָה איז ממש געאייגנט פאַר קינדער,
 ווייל דער רבי הייבט אָן אזוי: "ווען אַ מענטש
 גייט אַרײַן אין עבודת ה', זעט אים אויס אַז
 מען דערווייטערט אים: נא! ווער גייט אַרײַן
 אין עבודת ה'?! אַ אינגל, אַ בחור, אָדער אַ
 אינגערמאַן וואס וויל ווערן פֿריש ווי אַ אינגל!
 זאָגט דער רבי דאַרט אַז מען דאַרף זײַן אַן
 עקשן!! זײַן פּעסט ביי זיך, אָפּילו מען טראַסקעט
 דיר אַוועק חס ושלום פון באַשעפֿער, זאַלסטו
 וויסן אַז ס'זעט נאַר אויס אזוי.. אָבער באַמט
 זענען די אַלע ירידות גאַר עֲלִיּוֹת..

אזוי בין איך געזעצן דאַרט אין סופּה
 אונטער דעם שאַטן פון די הייליגע סכּה, און
 אַרײַנגעקאַכט אין דעם תּוֹרָה'לע.

געוואלדיג בננימין, אַ גרויסן דאַנק פאַר דיין
 הערליכע בריוו. אחי חזק וְאַחַז עֲצֻמָּה! ברונדער,
 האלט זיך פּעסט!!

דער ריינער קוואל

המשך פון זייט 1

צום ביישפּיל ווען דער
 דער הייליגער רבי זאָגט
 אַז "עיקר החיות מקבלין
 מהתפלה" דער עיקר
 חיות באַקומט מען פון
 דאווענען, דאַרפֿן מיר
 קלאַר וויסן און גלייבן אַז

דאס איז אונזער לעבן "דאווענען", ווילסט
 אַ גוטן לעבן? דאווען צום באַשעפֿער, די
 דריי תּפּלוֹת מיט פּוֹנָה, חֶשֶׁק און שְׂמֻחָה.
 אזוי אויף ווען מיר רעדן זיך אויס צום
 באַשעפֿער מיט די אייגענע שפּראַך, אָדער
 ווען מיר זאָגן לקוטי תּפּלוֹת מיט תּהִלִּים
 באַקומען מיר פֿרישע חיות.

ווען דער רבי זאָגט אַז "מצוה גדולה להיות
 בשמחה תמיד" עס איז אַ גרויסע מצוה
 צו זײַן שטענדיג פֿרייליך, דאַרפֿן מיר זײַן
 פֿרייליך! און בעטן פון באַשעפֿער אַז מיר
 זאלן קענען מקיים זײַן די עצה פון שְׂמֻחָה,
 ווייל דער בעל דָּבָר פֿאַרלייגט זיך אויף
 דער לענג און ברייט אַוועקצונעמען די
 נאַטורליכע שְׂמֻחָה וואס יעדער איד וואלט
 ווען געדאַרפֿט האָבן אזוי ווי מיר זאָגן
 יעדן טאָג ביים דאווענען אַשרינוּ מה טוב
 חֶלְקֵינוּ ומה נעים גוֹרְלֵנוּ, וויפּיל דאַרפֿן מיר
 דאַנקן דעם באַשעפֿער און אים לויבן פאַר
 אַלע גוטע זאַכן וואס ער טוט פאַר אונז.

אזוי אויף דאַרפֿן מיר פֿאַלגן אַלע עצות
 פונעם הייליגן רבי'ן בתּמימות ובפּשיטות,
 דער אויבערשטער זאל העלפֿן אַז בקרוב
 ממש זאל שוין זײַן די גאַולה השְׁלָמָה
 ברחמים אַמן.